

Håbo festdag

Idag är det Håbo Festdag. En trevlig tradition som i år fyller 20 jämnt.

2019-08-17 Tidigare var det sagt att vi inte skulle gå dit i år.

Trångt, varmt och barnbarnen är antingen för stora eller för små för Godisjoggen. Men så fick jag frågan om jag ville vara med och visst vill jag det. Att presentera vår förening är alltid spännande och varför inte i ett folkhav av glada Bålstabor? Man får hoppas

att mina hembakade bullar, kakor och en kaffe kan göra sitt till för att få en blivande medlem att stanna till ett kort ögonblick. Förhoppningsvis en blivande medlem, bör jag nog tillägga. Festdagen ger i alla fall PRO en röst mitt i mediebruset.

Jag har fullt sjå med väskan och termoserna när jag med ett stön kommer på att vi kanske behöver mjölk. Ingen har sagt något om det och kanske är det redan ordnat. Låt vara att det är så, resonerar jag, och stänger dörren med ett: "Hej då Semlan, matte är snart tillbaka." Men när jag sätter nyckeln i låset ångrar jag mig angående mjölken. Och inte bara det. Det satt något på Semlans underläpp, misstänkt likt en fästing.

Jag hann precis fånga henne mitt i språnget.

Hon uppskattar sällan när jag undersöker nos och tänder. På läppen sitter ett pärlsocker. Ja, så kan det gå. Vad matte tappar i golvet dammsuger Semlan upp.

Sommarens sista dagar är räknade. Men än finns det tid för min gäst i trädgården. Bredvid bilen står en buske med ljuvligt rosa blommor. De flesta har vissnat men några finns ännu kvar. I en blomma sticker en ullig humlerumpa upp. Livet är skönt. Det blev inte många körsbär i år men desto fler rosa blommor. Blommorna har till mångas glädje spridit sig längs vår korta gatstump.

Glad kör jag i riktning Skeppet. Till tonerna av Janis Joplins raspiga "Summertime, live at Woodstock" rullar Lilianas bil in bredvid min utanför Skeppet. Vi samåker. Är parkeringen full hoppar jag av medan Lilian letar efter en ledig glugg.

Jag möter ett myller av folk på min väg ner till PRO's monterplats. Vädret är precis lagom. Det är inget avancerat uppdrag att bemanna motern. Ett glatt humör är vad som behövs. Jag vill gärna skriva att jag imponeras över hur bra

Lennart och Ann-Christin är på att sälja in lotter till förbipasserande. För min egen del behövdes dock en viss återhållsamhet. Det är ingen bra idé att sälja in PRO till någon som ännu inte har åldern inne. En aning blek om nosen putsar jag glasögonen för bättre skärpa.

Programansvarig har fått till ett imponerande program. Föreningsaktiviteter, ponnyridning, ballongkonstnär, räddningstjänstens uppvisning, filmvisning, hoppborg, musik ... ja, jag kan inte nämna dem alla.

Mitt 13 åriga barnbarn Jasmin kommer rödkindad på besök. Hon himlar med ögonen. Kompisen Sofia ser precis likadan ut. De lyckades bli fotade tillsammans med internetfenomenet Theoz. Han hade uppenbarligen tagit tjejerna med storm under sitt uppträdande.

Flödet av besökare börjar sina framåt tretiden. De flesta jag tar kontakt med svarar att de redan är medlemmar. Jag står rätt länge och pratar med ett trevligt par som visar ett stort intresse. De bor halvårsvis i Spanien. Vår ordförande Irene anländer i god tid före vårt bemanningsbyte. Min närvaro på Bålstas gladaste dag närmar sig sitt slut.

Vi ses nästa år om jorden finns kvar och vi med den

Vänligen Eva Svennerstedt Broander